

CONTACT MET DE JONGEREN

WAT IS „MODERNE JEUGD“?

IN HET BEKENDE VEERTIENDAAGSCHE blad „Het Kind“ vertelt iemand over zijn ontmoeting met één van zijn vroegere jeugdwerk-bezoekers. De bedoelde jongeman bleek te zijn uitgegroeid tot een zeer cynische en tegelijk zeer heftige persoonlijkheid. Weergaloos zelf-ingenomen en tegelijk fysiek zeer sterk, zooals de schrijver zegt.

Wat er tusschen die twee behandeld werd, doet hier niets ter zake. Het is mij om het type te doen. De schrijver verzekert n.l., dat zijn bezoeker niet moet worden gezien als een excentriek geval. Dat hij is „een zeer geaccentueerd voorbeeld van de houding, die momenteel duizenden jongeren koesteren tegenover slechts één oudere generatie, die niet naar hun pijpen wenscht te dansen.“ En hij meent, dat werkelijk een deel van het opkomend of reeds volwassen geslacht zoo ontwricht is.

Deze ervaring correspondeert met de vraag, die onlangs een moeder deed na het aanhooren van een opvoedkundige lezing. „Mogen en kunnen we eigenlijk tegenwoordig nog wel van opvoeding spreken? Weet het jonge geslacht het niet veel beter dan wijzelf?“

Is dit: „de moderne jeugd“?

Maar dan denk ik toch ook aan andere dingen.

Aan de jeugdbeweging, die in het geheel niet cynisch, doch zeer zeker idealistisch is. Niet alleen de specifiek-Christelijke Jeugdbeweging, doch ook die, waarvan we onze kinderen niet graag lid zien worden. Ook daar is wel degelijk het jagen naar een ideaal.

Is dat: „de moderne jeugd“?

Misschien zegt iemand: eigenwijs zijn ze in hooge mate, die jeugdbewegings. Tot op zekere hoogte kan dit waar zijn. Maar in zóó algemeenen zin als het vaak wordt beweerd, is het beslist onwaar.

Ik denk nu aan iets anders. Aan het feit, dat een Christelijk leiding-gevend blad, geen vereenigingsorgaan, zijn abonné's gestadig en boven verwachting ziet vermeerderen. En nu is het best mogelijk, dat de cynische oudere (want ook die zijn er) die beweert, dat de lezers juist de meest-principiële stukken het gauwst overslaan, gelijk heeft. Maar ik blijf toch zeggen: wanneer de geest, waaruit dat blad leeft, de jongeren tegenstond, zouden ze er voor bedanken. Want *eerlijk* is de moderne jeugd.

Dus: er is geen antwoord op mijn vraag?

Neen, geen algemeen-geldend antwoord.

Ik geloof ook niet, dat we daaraan behoefte hebben. Ieder leider van een bepaald deel der moderne jeugd zal een eigen kijk op de zaak hebben. En wanneer hij dat deel der jeugd, dat hij wenscht te bereiken, werkelijk goed begrijpt en erin slaagt, met hen in contact te komen, dan is dit voor het slagen van zijn deel van het werk al voldoende.

Neen, een algemeen-geldende typeering is niet noodig.

Maar weet ge, wat wèl noodig is?

Dat gij zelf weet, tot welk deel van de moderne jeugd gij behoort. Gij persoonlijk.

En dan heb ik niet allereerst het oog op de tegenstelling tusschen cynisch en idealistisch; tusschen zelf-ingenomen of vatbaar voor overtuiging, tusschen . . . ach, vul zelf maar in.

Maar dan heb ik vóór alles het oog op de ééne groote tegenstelling, die ons geheele leven beheerscht: vóór of tegen Christus.

540

Aan welken kant staat, neen, niet de groep of de vereeniging, waartoe ge behoort . . . aan welken kant staat gij?

J. M. W.-W.

GEDACHTEN OP RIJM

EER

„Eer“ — zoo'n heel klein, simpel woordje —
Ai! hoe pijnlijk moet men leeren,
Dat men hare groote waarde
Straffeloos niet kan negeren!

— — — — —
„Eert uw vader en uw moeder,“
Zegt de Heer in Zijn gebod;
Eert het reine en het goede,
Maar vóór alles: Eert uw God.
„Eert“ beteekent hier „hebt eerbied.“
Doch stelt zelf ook prijs op eer
Als belooning en waardeering
Voor uw dienen van den Heer.
Ziet niet uit naar eer voor daden
Uit sensatiezucht begaan,
Want die eer is twijfelachtig
En kweekt louter hoogmoed aan.
Met een rustig, goed geweten,
Plicht en leven opgevat;
Eerende en eer afdwingend
Voortgegaan op 't smalle pad!

J. W.

Georg von Viebahn.

Reeds vele jaren plaatsen wij hoofdartikelen met de onderteekening Gen. v. V.: eerst in zijn leven, later uit den schat van zijn nagelaten lectuur.

Generaal Georg von Viebahn is voor velen ten eeuwigen zegen geweest door zijn geschriften, die geweten en hart raken.